

Červnoví a červencoví jubilanti

V letošním roce máme podivný rozpor mezi armádou klinicko-biochemických jubilantů a možnostmi, jak se s nimi setkat. Trochu mi to připomíná sterilitu výuku v době covidové: přednášíte do monitoru, nevíte, kdo je na druhé straně „drátu“, jak se Vám daří navázat kontakt, zaujmout, probudit, moc neotrávit. Bojujete s vlastní nejistotou, stres je překvapivě větší než když předstoupíte před publikum v jakkoli naplněném sále. Nevíte prostě skoro nic o té druhé straně, a když už se někdo ozve s dotazem nebo připomínkou, ozve se v lepším případě obtížně srozumitelný zvuk s patričnou ozvěnou, v horším případě se sami nějak odpojíte. Paralela s jubilanty možná není tak na místě, přece jen se dá psát, telefonovat, mailovat... Ale jsou jubilea, která si zaslouží více, slavnostní setkání, předání květiny, objetí nebo alespoň podání ruky. V červnu a červenci 2021 máme opět řadu kulatých a půlkulatých výročí, ale dovolím si začít dvěma přáními kolegům a přátelům, kteří si zaslouží gratulaci každým rokem.

Prvním z nich je prof. MUDr. Antonín Kazda, DrSc. Narodiny slaví každým rokem od 8. července 1934. Tady budu asi opraven dalším letošním jubilantem, doc. RNDr. Petrem Šternem, CSc., protože narozeniny Tonda slaví každým rokem až od 8. července 1935, kdy mu byl rok (Petře, omlouvám se). S Tondou mě pojí dlouholeté přátelství, známe se zřejmě víc než 40 let, ale pokaždé mě něčím překvapí: naposledy sérií fotografií ze zasněženého Polabí, kde mu to fakt na běžkách slušelo. To byla více společenská fotka, ty další byly z kategorie „ukázat jen kamarádům“. Od klasického snímku „prof. Kazda žebrající v Londýně“ autor dále pokročil. Tondo, když tohle píšu, ještě pořád se směju – kam na ty randy chodíš? Přeji Ti stálý elán a další nápady, jak nás rozesmát! Hodně zdraví!

Druhým nekulatým jubilantem je prof. MUDr. Josef Hyánek, DrSc. Nedávno mi náhodně do ruky sama od sebe vklouzla jeho knížka „Lépe bych život už znovu neprožil“ (Galén, 2017). Kdo ji nemáte, zkuste si ji vypůjčit, kdo ji máte, zalistujte v ní a zopakujte si některé myšlenky, postřehy a názory pana profesora. Krásné čtení, nemusíte si číst zrovna v den Josefových narozenin 27. července (narozen 1933), ale určitě mu ten den můžeme na dálku připít. Milý Josefe, přeji vše dobré, ad multos annos.

Prvním „kulatým“ jubilantem je doc. MUDr. Petr Schneiderka, CSc. Naroden 11. června 1941, pra-

covně prošel Prahou, Benešovem, Olomoucí a Ostravou (kromě Pardubic a SEKKu si další destinace nevybavuji). Je za ním mnoho pedagogické práce, semináře SEKKu máme ještě v paměti. Je z rodiny moravských malířů bratří Schneiderků (Alois, Josef a Ludvík) a historii rodu můžeme poznat z monografie Dalibora Maliny „Malíři bratří Schneiderkové“ (Klub přátel Karla Hofmana, nadační fond, 2015). Petře, snad se nebuděš zlobit, ale mně je přece jen nejbližší Ludvík – až se uvidíme, budu se těšit z Tvého komentáře. Tak i Tobě přeji pevné zdraví a mnoho radosti.

Zůstaneme u kulatin: 25. července 1951 se narodil Jaroslav Racek, tehdy pochopitelně ještě bez titulů před i za jménem, dnes už prof., MUDr., DrSc. a samozřejmě předseda ČSKB. Jarďa, kapitán Československé armády v. v., byl můj velitel z polní nemocnice (naposledy mi velel na vojenském cvičení ve Vejpřtech, kde jsme ve volném čase naběhali dost kilometrů po Krušných horách). Milý Jarďo, přeji Ti, abys i přes ty roky, které tak uběhly, taky občas něco sám uběhl. Hodně zdraví!

Další výročí jsou půlkulatá: RNDr. Miloš Pollak (narozen 18. 6. 1946), ing. Jan Špaček (10. 7. 1946) a MUDr. Mirka Nekulová, CSc. (29. 7. 1946). Mirko, přeji vše dobré hlavně s omlouvou, že jsem vyzradil údaje, které se u dámy nevyzrazují. Miloši a Honzo, vy jste oba krásní kluci a tak na svůj věk můžete být pyšní. Přeji jen to nejlepší.

Poslední přání jsem si schoval prof. MUDr. Vladimíra Paličku, CSc., dr. h. c. (narozen 5. 7. 1946). Vladimíre, já už fakt nevím, co o Tobě napsat? Naposledy jsem se rozepsal do Tvého medailonku společně s prof. Petrem Broulíkem (vyšlo to v časopise Farmakoterapeutická Revue, 2020;5(3):2–4). Kromě všech Tvých zásluh, funkcí, skvělých přednášek, citačních ohlasů, výchovy řady klinických biochemiků, ovlivňování oboru (vlastně oborů – klinické biochemie a osteologie), vlivu na medicínu a vedení fakultní nemocnice asi v nejhorším možném období, si vážím Tvého neutuchajícího zájmu o medicínu, Tvého přátelství a obdivuji Tvou noblesu. Tím se obloukem vracím k výuce v době covidové: není nic jednoduššího než mít na sobě tepláky (nejsou vidět) a košili s kravatou (jsou vidět). Ale dovedete si představit Paličku v teplákách? To prostě nejde dohromady. Věřím tomu, že i při konferenci v Zoomu nebo Teamsech je stále až po polobotky elegantní. Vladimíre, přeji pevné zdraví a hodně štěstí.